Nr. 19. Mielec, dnia 1 stycznia 1931 r. Rok XI.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Rada powiatowa.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 5019 P-I. Mielec, dnia 19/XII. 1930

W numerze 86. poz. 663. Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16/II. 28 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202) o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.—

Ze zmian poczynionych, zwraca T. Wydział Powiatowy uwagę Zwierzchności gminnej na następujące nowe brzmienie art. 279. „Odległość zwykłych budynków nieogniotrwałych od wszelkich innych budynków na tej samej działce, powinna wynosić co najmniej 12. metrów, odległość zaś budynków otwartych nieposiadających ścian, a przeznaczonych do przechowywania siana, słomy i tym podobnych materjałów łatwopalnych co najmniej 30 metrów od wszelkich innych budynków zarówno na tej samej działce, jak i na działkach sąsiadów“.—i na następujące nowe brzmienie art. 380. „Jeżeli wzniesiono nowe budynki lub urządzenia związane z budynkami albo dokonano nadbudowy powiększenia lub przebudowy budynków i urządzeń istniejących—bez wymaganego pozwolenia, względnie niezgodnie z udzielonem pozwoleniem jeżeli ponadto budynki te:

a) zostały wzniesione niezgodnie z istniejącemi przepisami lub planem zabudowania osiedla, albo

b) zagrażają bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, albo

c) oddziaływują szkodliwie na zdrowie mieszkańców, bądź wreszcie

d) zniekształcają lub szpecą ulice, place, wygląd miejscowości lub krajobrazu—właściwe władze niezależnie od wstrzymania robót budowlanych w myśl art. 379 i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej, są upoważnione zawezwać właściciela do dokonania zmian lub przeróbek w celu doprowadzenia budynków do stanu, zgodnego z planem zabudowania i przepisami obowiązującemi względnie w celu usunięcia niebezpieczeństwa albo zniekształcenia lub zeszpecenia, o których wyżej mowa, o ile zaś bezpieczeństwo nie może być zapewnione albo zniekształcenie lub zeszpecenie nie może być usunięte w drodze dokonania zmian lub przeróbek, do rozebrania budynku albo urządzenia w całości lub w części.—

W wypadkach uchybień w utrzymaniu budynków i urządzeń związanych z budynkami zarówno istniejących, jak i nowowznoszonych, właściwe władze są upoważnione zawezwać właściciela do dokonania robót, mających na celu doprowadzenia budynku do stanu należytego, o ile zaś bezpieczeństwo osobiste lub publiczne nie może być zapewnione w drodze przeróbek lub użycia środków zapobiegawczych, do rozebrania budynku albo urządzenia w całości lub w części.—

Gdy zachodzi potrzeba niezwłocznego zastosowania środków, mających na celu usunięcie niebezpieczeństwa, zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu, właściwe władze upoważnione są przedsięwziąć na koszt właściciela potrzebne środki, jak opróżnienie, ogrodzenie lub uniedostępnienie budynku, albo urządzenia, w całości lub części i t. p.

W wypadkach niecierpiących zwłoki do przedsięwzięcia kosztem właściciela środków, przewidzianych w ustępie poprzednim niniejszego artykułu upoważnione są również organa wykonawcze, powołane do utrzymania publicznego bezpieczeństwa, spokoju i porządku Organa te działają na zasadach postępowania przymusowego w administracji i o czynnościach swych powiadomią natychmiast właściwe władze budowlane, celem ewentualnego wydania dalszych zarządzeń —

W wypadkach niezastosowania się właściciela do zarządzenia władzy, wydanego w myśl ustępu pierwszego albo drugiego niniejszego artykułu w terminie przez nią wyznaczonym, władza jest upoważnioną do wykonania potrzebnych napraw, albo rozbiórki budynku lub urządzenia, w całości lub części, kosztem właściciela.—

Koszty robót, wykonywanych i środków stosownych w myśl niniejszego artykułu przez władze, podlegają egzekucji w trybie postępowania przymusowego w administracji.—

Obecne więc brzmienie art. 279 usuwa dotychczas istniejące wątpliwości co do odległości budynków nieogniotrwałych, zaś art 380. zawiera przepis, który wyraźnie daje władzom podstawę do zarządzenia zniesienia budynku, wzniesionego bez wymaganego pozwolenia albo wbrew warunkom takiego pozwolenia, o ile bezpieczeństwo nie może być zapewnione w drodze dokonania zmian lub przeróbek.

Podając powyższe do wiadomości w myśl reskr. Urzędu Wojew. z 13/XII. 30 r. L: Sam. VII. 376/30.

T. Wydział powiatowy poleca Zwierzchności gminnej ściśle stosować się do zmienionej w tym kierunku ustawy budowlanej.

L: 5008-P-I Mielec, dnia 23/XII. 1930.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 23. I. 1930 r. L. Rej. 1811/27 orzekł, że opłat zastępczych z art. 31. ustawy, o budowie i utrzymaniu dróg publicznych z dnia 10/XII. Dz. U. R. P. Nr. 6. poz. 32 o ile chodzi o zmianę świadczeń drogowych w środkach przewozowych na te opłaty, nie można stosować do osób, które środków przewozowych nie posiadają, gdyż z brzmienia ustępu ostatniego art. 32-go ustawy wyżej powołanej wynika, że osoby te świadczeniom powyższym nie podlegają.

Podając powyższe do wiadomości i stosowania w myśl reskryptu Urzędu Wojewódzkiego z 13 XII. 30 L. Sam. IX.239. 30. zauważam, że powyższe orzeczenie w niczem nie ogranicza prawa wymierzania osobom nie posiadającym środków przewozowych świadczeń drogowych w robociźnie pieszej i ustanawiania w zamian za te świadczenia opłat zastępczych.

L. 5069-P-I. Mielec, dnia 23 XII 1930 r.

Ponieważ człnnkowie Ochotn. Straży pożarnych nie posiadają żadnych ulg od połnienia świadczeń osobistych i w ten sposób spełniają podwójny obowiązek publiczny—Tymcz. Wydział Powiatowy uważa za wskazane, rozpatrzeć czy i w jakim rozmiarze ulgi co do tego należałoby wprowadzić.—

W tym celu T. Wydział powiatowy wzywa Zw. gminną do rozpatrzenia tej sprawy i przedłożenia swych uwag, opinji i wniosków do 1 lutego 1931 r.

L: 4716-P-I. Mielec, dnia 11|XII 1930.

Komitet Floty Narodowej zwrócił się do Episkopatu z prośbą o popieranie celów Komitetu, na co otrzymał od Ks. Przeździeckiego Biskupa Podlaskiego zapewnienie, „że dążenie Komitetu należycie podziela i nie omieszka polecić tej tak ważnej sprawy Duchowieństwa“. Także Ks. Wł. Jasiński Biskup Sandomierski obiecał akcję Komitetu“ gorąco polecić życzliwości Duchowieństwu„.

Sekretarz Generalny K.-Fl.-N. Gen. M Zaruski w. r.

Za zgodność z oryginałem stwierdza s ę
Przewodniczący T. Wydz. powiat.
Starosta powiatowy: BALICKI w. r.

ODPIS.

Do obowiązku władz, powołanych do sprawowania nadzoru policyjno-budowlanego (art. 385, 388, 389 prawa budowlanego) należy dopilnowanie, by nie wykonywano bez pozwolenia robót budowlanych, wymagających uzyskania pozwolenia w myśl art. 333 lub 334 prawa budowlanego, a przy wykonywaniu tych robót na podstawie pozwolenia, były one wykonywane zgodnie z udzielonem pozwoleniem. W razie, gdy ktoś przystąpił do wykonywania wymagających uprzedniego uzyskania pozwolenia robót budowlanych bez uzyskania takiego pozwolenia, albo wykonuje roboty wbrew warunkom udzielonego pozwolenia, wówczas właściwa władza powinna roboty te natychmiast wstrzymać i wystosować do powiatowej władzy administracji ogólnej doniesienie karne w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności w myśl art. 399 prawa budowlanego. W myśl postanowień art. 378 prawa budowlanego do obowiązków władzy, sprawującej nadzór polcyjno-budowlany, należy dopilnowanie, ażeby wstrzymane roboty nie były samowolnie kontynuowane, a w razie samowolnego przystąpienia do dalszego wykonywania tych robót-pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej z art. 402, przez wystosowanie doniesienia karnego do powiatowej władzy administracji ogólnej. Ponadto w tym wypadku poza pociągnięciem winnych do odpowiedzialności karnej mogą być zastosowane środki przymusowe w trybie, przewidzianym w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U R P. Nr. 36. poz. 342), gdyż odnośne zarządzenie władzy, dotyczące wstrzymania robót, z reguły będą ubiegali się o uzyskanie wymaganego pozwolenia, W tym wypadku, o ileby złożony projekt, względnie dane, zawarte wzgłoszonej prośbie o pozwolenie na budowę, nie czyniły zadość przepisom obowiązującym albo względom bezpieczeństwa lub zdrowia bezpieczeństwa publicznego,—władza powołana do udzielenia pozwolenia budowlanego, obowiązaną jest w myśl art. 343 prawa budowlanego, udzielając pozwolenia, uzależnić wykonanie robót budowlanych od wykonania warunków. koniecznych dla doprowadzenia wznoszonego budynku do stanu, zgodnego z przepisami i czyniące zadość względem bezpieczeństwa i zdrowia publicznego.

O ileby jeenak interesowany zwlekał z prośbą o pozwolenie na budowę, a wykonana część budynku, wzgl2dnie wykonany budynek, znajdowały się w stanie, zagrażającym bezpieczeństwu publicznemu, wówczas właściwa władza powinna zawezwać interesowanego do doprowadzenia budynku do stanu zgodnego z przepisami, ewentualnie do zniesienia budynku lub jego części, wyznaczając w tym celu stosowny termin, a po bezskutecznym upływie tego terminu wydać w myśl art. 380 prawa budowlanego stosowne zarządzenia, zmierzające do przedsięwzięcia odpowiednich środków zapobiegawczych, a w razie potrzeby i do rozebrania budynku albo jego części. Ten ostatni atoli wypadek w praktyce z reguły nie powinien mieć miejsca, roboty bowiem budowlane nie są tego rodzaju robotami, któreby mogły być wykonywane w ukryciu i odnośne władze powinny dbać o to, ażeby roboty, do których przystąpiono bez przepisanego pozwolenia albo niezgodnie z udzielonem pozwoleniem były wstrzymywane niezzwłocznie po ich rozpoczęciu i to tem więej, że wstrzymanie znacznie zaawansowanych robót mogłoby pociągnąć za sobą niepotrzebnie większe koszty dla interesowanych, ze względu na ewentualną potrzebę przeróbek, a w pewnych wypadkach nawet niemożliwość wykonania budowy, ze względu na wysokość kosztów, co wobec braku pomieszczeń wszelkiego rodzaju, byłoby połączony także ze szkodą dla dobra publicznego. Gdy jednak zdarzy się wypadek, że budowa, prowadzona bez przepisanego pozwolenia albo niezgodnie z udzielonem pozwoleniem, została ukończona lub znacznie zaawansowana, właściwa władza powinna dokładnie zbadać, czy wznie-

siony budynek, względnie jego część, nie zagrażają bezpieczeństwu publicznemu, (co np. może mieć miejsce, gdy wzniesiony budynek nieogniotrwały w takiem usytuowaniu względem innych budynków, że bezpieczeństwo od ognia tych budynków może być zagrożone, albo gdy budynek wysunięto poza linję drogi, przez co bezpieczeństwo ruchu na drodze zostało zagrożone), i w razie twierdzącym wydać stosowne zarządzenia w myśl art 380 prawa budowlanego, o których wyżej była mowa. Ponadto gdyby wzniesiony samowolnie budynek albo jego część, wykonana do czasu wstrzymania robót, nie odpowiadały warunkom co do utrzymania budynków, wymaganym w myśl art. 377 prawa budowlanego, a w szczególności szpeciły ulice albo place publiczne, właściwa władza może i powinna na podstawie art. 380 prawa budowlanego zawezwać właściciela do doprowadzenia budynku do należytego stanu, ewentualnie do takiego stanu, by zeszpecenie zostało usunięte, a w razie niezastosowania się właściciela do takiego wezwania, wydać stosowne zarządzenia w myśl art. 380 ustępów 2-go i 3-go, zmierzające do dokonania potrzebnych zmian kosztem właściciela —

Minister Matakiewicz. (—).

L: 4783—P-I. Mielec, dnia 11|XII 1930.

Zwierzchnościom gminnym (wszystkim)

podaje T. Wydział powiatowy do wiadomości w myśl reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z 14|X. 30 r. L. dz. XV. 1757|30. z poleceniem ścisłego zastosowania się do wskazówek w niem zawartych i ścisłego wykonywania tego nadzoru policyjno-budowlanego.

L: 4716—P-I. Mielec, dnia 11|XII 1930.

Kolejarze na Flotę Narodową.—Dowiaduj my się z Komitetu Floty Narodowej, że Kolejarze nasi biorą coraz ofiarniejszy udział w popieraniu celów tej Instytucji. Nietylko z wielkich ośrodków naszego Kolejnictwa, ale i z najdalszych, drobnych jego placówek płyną liczne na ten cel składki. Akcję tę zapoczątkowali p. Minister Komunikacji Kühn z Małżonką przez przyjęcie protektoratu nad koncertem zorganizowanym ub. zimy, z inicjatywy Pp W. Bienieckiego, St. Dobruckiego, J. Dybowskiego i inż. Rupińskiego, przez Urzędników Min. Komunikacji i Urzędów Kolejowych. Koncert przyniósł czystego zysku zł. 4616.52 wpłaconych do Komitetu.—W koncercie wzięli udział m. in. kolejowy Zespół śpiewaczy „Echo", oraz orkiestry kolejowe pod dyrekcją pp. Zakrzewskiego, Janiszewskiego i Strzyżykowskiego.

Sekretarz Generalny K. Fl. N. (Gen. M. Zaruski, wr).

Za zgodność z oryginałem—stwierdza się.

Przewodniczący T. Wydziału powiatowego

Starosta powiatowy: BALICKI w. r.

ODPIS.

Budowa okrętu p. n. „TEMIDA".—W dniu 31 października r. b. z inicjatywy Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej w gmachu Sądu Apelacyjnego w Warszawie odbyło się zebranie przedstawicieli zrzeszeń i organizacyj, związanych z wymiarem sprawiedliwości, przy udziale przedstawiciela Komitetu Floty Narodowej, gen. M. Zaruskiego. Powzięta została uchwała, zgodnie z którą wymienione zrzeszenia i organizacje postawiły sobie za zadanie, celem przyczynienia się ze swej strony do zaspokojenia potrzeb Polski na morzu, przystąpić do zebrania ze składek dobrowolnych swych członków funduszów na budowę okrętu p. n. „Temida".

Sekretarz Generalny K. Fl. N Gen. M. Zaruski w. r.

Za zgodność z oryginałem—stwierdza się.

Przewodniczący T. Wydziału powiatowego:

Starosta powiatowy: BALICKI w. r.

L: 5045 P-I. Mielec, dnia 23/XII 1930.

Odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wewn. w sprawie skoordynowania ofiarności społeczeństwa na rzecz budowy floty morskiej w Komitecie Floty Narodowej.

Min. Spraw Wewn. Nr. AP. 2153/4. Warszawa, dnia 30 listopada 1930 r. W sprawie składek na budowę floty morskiej.

Do PP. Wojewodów (wszystkich) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ustawa z dnia 16 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 206) ustanowiła Komitet Floty Narodowej, którego zadaniem jest koordynowanie działalności poszczególnych instytucji, grup społecznych oraz osób dążących do utworzenia polskiej floty morskiej, tudzież popierania tworzącej się żeglugi polskiej i jej szybszego rozwoju przez powoływanie do współdziałania z Komitetem kół gospodarczych i społecznych w miarę zainteresowania morzem i handlem morskim. Zgodnie z tym celem Komitet zbiera fundusze i zarządza niemi.

Silny rozwój idei rozbudowy floty polskiej wśród społeczeństwa spowodował, że w ostatnim czasie zarówno jednostki jak i zrzeszenia tworzą bez porozumienia z Komitetem Floty Narodowej lokalne Komitety i zbierają składki i ofiary na budowę floty morskiej Tak nieskoordynowana akcja wprowadza chaos i dezorjentuje społeczeństwo, a działalność zbiórkowa wspomnianych Komitetów lokalnych nie zawsze daje należytą gwarancję, że zebrane ofiary pójdą w całości na przeznaczony cel, co w konsekwencji doprowadzić może do obniżenia rozwoju idei rozbudowy floty i zniechęcenia społeczeństwa do ofiarności na ten cel.

W związku z powyższem zarządzam, aby instytucjom, komitetom i osobom, które nie wykażą się upoważnieniem Komitetu Floty Narodowej, nie wydawano zezwoleń na przeprowadzanie zbiórek na rzecz budowy floty morskiej.

(—) Sławoj Składkowski, Minister.

Za zgodność: Szef Biura K. Fl. N.

Cz. Pieniążkiewicz.

Z Komitetu Floty Narodowej komunikują nam, że czasopismo „Flota Narodowa" jest własnością prywatną i nie ma nic wspólnego z Komitetem Floty Narodowej, który wytoczył właścicielom tego pisma proces sądowy o zabronienie używania tego tytułu „Flota Narodowa".

Sekretarz Generalny K. Fl. N.

Gen. M. Zaruski.

Rozwój Komitetu Floty Narodowej i Skoordynowanie wysiłków.

Komitet Floty Narodowej, jako instytucja powołana do życia Ustawą Sejmową z dnia 16 lutego 1927 r. w celu gromadzenia funduszów na budowę polskiej floty morskiej tak wojennej jak i handlowej oraz koordynującej wszelkie poczynania w tym kierunku, dzięki głębokiemu zrozumieniu przez społeczeństwo potrzeb Państwa, rozwija się coraz pomyślniej. Organizacja Kół Komitetu Floty Narodowej na terenie Rzeczypospolitej zatacza coraz szersze kręgi. W chwili obecnej Komitet liczy daleko ponad tysiąc filji (Koła miejscowe), które działając każde na swym terenie, przysparzają funduszów na budowę floty morskiej.

Niezależnie od tego autonomicznie działają Komitety Wojewódzkie w Łodzi, Poznaniu, Toruniu, Katowicach, Koło Stołeczne w Warszawie.

W ciągu ostatnich miesięcy szereg organizacji zawodowych w ścisłym kontakcie z Centralą Komitetu przystąpiło do zbiórki funduszów na budowę okrętów swego imienia. I tak: Pracownicy Kolei Państwowych przystąpiły już do zbiórki na okręt „Dar Kolejarzy“, Sędziowie i Prokuratorzy na okręt „Temida“ nauczycielstwo na „Dar Nauczycieli“, Obywatele Stolicy na wielki okręt „Dar Warszawy“, Pracownicy Poczt i Telegrafów na „Dar Pocztowców“.

Wszystkie kwoty zbierane przez powyższe instytucje i organizacje wpłacone są do Centrali Komitetu, która w Księgach Buchalteryjnych segreguje wpłaty na poszczególne konta ofiarodawców.

Komitet Floty Narodowej pragnie zaznaczyć, że w związku z haniebnymi zakusami Treviranusa na całość naszych granic zachodnich i brzegu morskiego, niektóre ugrupowania społeczne w szlachetnym partiotycznym odruchu zainicjowały zbiórki funduszów na budowę okrętów dla Państwa bez uzgodnienia tej akcji z Centralą Komitetu Floty Narodowej, wskutek czego akcja o tak doniosłem znaczeniu dla Państwa rozprasza się, wprowadzając chaos w pojęciu społeczeństwa.

Aby zapobiedz temu szkodliwemu dla wielkiej akcji państwowej działaniu, Komitet Floty Narodowej podkreśla, że jest jedyną Instytucją społeczno-państw. która powołana jest do koordynowania wszelkich poczynań społecznych w kierunku gromadzenia funduszów na budowę okrętów dla Państwa i zwraca się niniejszym z gorącym apelem do wszystkich obywateli i organizacji społecznych, które już zapoczątkowały zbiórki na kupno i budowę okrętów, o nawiązanie ścisłego kontaktu z Centralą Komitetu w Warszawie—Elektoralna 2—Gmach Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz wpłacanie wszelkich zebranych kwot na ten cel do P. K. O. Konto Komitetu Nr. 30.

Komitet Floty Narodowej żywi najgłębszą wiarę, że apel niniejszy, mający na celu jedynie dobro wielkiej sprawy nie przebrzmi bez echa, a przekona tych obywateli oraz organizacje społeczne, które dotychczas szły w rozproszeniu i skoordynuje ich szlachetne wysiłki w myśl wielkiej maksymy „W jedności siła“.—

Sekretarz Generalny Kom Fl. Nar.
Gen. M. Zaruski.

L: 4967-P-I. Mielec, dnia 2/I 1931.

Zwierzchnościom gminnym wszystkim podając powyższe do wiadomości-T. Wydział powiat. gorąco zachęca Zwierzchności gminne do otwarcia listy składek dla obywateli gminy a równocześnie do ofiarowania pewnej kwoty w miarę możności z funduszów gminnych.

Zebrane składki i ofiary, przez PP. Naczelników gmin należy składać na ręce rachmistrza T. Wydziału powiatowego Jana Wanatowicza, które je przeszle Komitetowi Floty Narodowej na łódź podwodną „Odpowiedź Treviranusowi“.—

L: 9-P-II. Mielec, dnia 2/I 1931.

T. Wydział powiatowy zawiadamia, że agendy Inspektora Samorządu gminnego w T. Wydziale powiatowym w Mielcu—po P. Stanisławie Pisuli - objął z dniem 1 stycznia 1931 r. P. Józef Łach.

L: 5055-P-III Mielec, dnia 2/I 1931.

W uzupełnieniu reskr. Urzędu Woj. w Krakowskiego z dnia 23/XII 1929 r. L: Sam, 2432|29. w sprawie opodatkowania duchowieństwa, a ogłoszonego w Orędowniku Nr. 20: z dnia 15 stycznia 1930 r.-Ministerstwo Spraw Wewn. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskr. z dnia 25|XI 1930 r. N. S. F. 590|22 wyjaśnił dodatkowo co następuje:

Według przepisu § 83 ust. gminnej z dnia 12|VII 1866 r. (Dz. U Kr Nr. 9) do opłacania dodatków do podatków bezpośrednich, niemniej do posług i robót, nie mogą być pociągani pasterze dusz co do ich kongruy.

Zwolnienie duchownych od podatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego nie zostało żadną późniejszą ustawą uchylone i ma nadal moc obowiązującą.

Artykuł bowiem 76 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz, 747), uchylający przepisy ustaw, sprzeczne z tą ustawą, nie może mieć w danym wypadku zastosowania, gdyż sprawa osobistych zwolnień podatkowych nie stanowi przedmiotu wspomnianej ustawy. Natomiast wymienony na wstępie §. 83. ust gminnej nie ma mocy obowiązującej odnośnie specjalnych opłat drogowych i świadczeń drogowych w naturze, wprowadzonych ustawą z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczyp. Polskiej (Dz. U. R P. Nr. 6 poz 32 z r. 1921).

Duchowni, opłacający państw. podatek gruntowy mogą być pociągani do świadczeń drogowych w naturze, w stosunku do wysokości opłacanego przez nich podatku gruntowego, gdyż od powyższych świadczeń są zwolnione jedynie osoby i instytucji określone w art, 33. ustawy drogowej, wśród których duchowni nie są wymienieni.

Również duchowni nie są zwolnieni od specjalnych opłat drogowych, ponieważ opłaty te nie są dodatkami komunalnemi do państw. podatku gruntowego, lecz stanowią współudział zainteresowanych w kosztach budowy i utrzymania dróg i są pobierane jako opłaty specjalne, utrzymane w mocy przez art 31. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komun. na podstawie art. 19. wyżej powołanej ustawy drogowej, która to ustawa żadnych zwolnień osobistych od omawianych opłat nie przewiduje.

Za Tymczasowy Wydział powiatowy:

Starosta powiatowy: Balicki.

Nakładem Starostwa i Wydziału pow, w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.